

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی:

هنوز تصمیمی برای افزایش شهریه نگرفته ایم

گروه جامعه: رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی در خصوص اخذ شهریه در زمان پیش ثبت‌نام دانش‌آموزان در مدارس غیردولتی توضیح داد: «هنوز زمان تعیین شهریه نرسیده است و ما تصمیمی برای افزایش شهریه نیز نگرفته‌ایم. انجام پیش‌ثبت‌نام منعی ندارد، اما مدیران مدارس نمی‌توانند خودشان شهریه را افزایش دهند».

احمد محمودزاده افزود: «پیش‌ثبت‌نام تنها با اخذ شهریه موجود ممکن است. البته تاکید می‌کنم که نباید مدارس فعلا برای پیش‌ثبت‌نام پولی از خانواده‌ها بگیرند. ما پس از عید نوروز و تعطیلات، میزان شهریه را اعلام می‌کنیم و فعلا هیچ مدرسه غیردولتی حق گرفتن شهریه را ندارند».

معاون وزیر آموزش و پرورش گفت: «همچنین اگر دانش‌آموزی تا قبل از فرارسیدن زمان ثبت‌نام‌های قطعی و قانونی، اقدام به پیش‌ثبت‌نام در مدرسه‌ای غیردولتی کرد و بعد پشیمان شد و خواست به مدرسه دیگری برود، هیچ موسسی حق ندارد به این بهانه که او این مدرسه را از قبل رزرو کرده است و... از اولیای دانش‌آموز مبلغی بابت لغو ثبت‌نام دریافت کند».

به گزارش ایلنا، وی در مورد اینکه آیا با انجام پیش‌ثبت‌نام مدارس می‌توانند به خانواده‌ها وعده تخفیف در شهریه بدهند، اظهار کرد: «مدارس اصلا حق چنین کاری را ندارند؛ تاکید می‌کنم که هنوز ثبت‌نام شروع نشده و خانواده‌ها نباید وارد این بازی‌ها شوند. پیش‌ثبت‌نام برای این است که مثلا احتمال دارد ظرفیت مدرسه مورد نظر یک دانش‌آموز پر شود و او این امکان را دارد که از حالا اقدام به پیش‌ثبت‌نام کند».

محمودزاده با بیان اینکه پیش‌ثبت‌نام تصمیم شورای موسسان بوده، اضافه کرد: «در سال‌های قبل شورای موسسان مجوزی برای مقوله پیش‌ثبت‌نام صادر کرد و ما هم این مجوز را لغو نکردیم. مدارس مجاز هستند از زمان تصویب شهریه و ابلاغ عدد تعیین شده به مدارس شهریه دریافت کنند. خانواده و مدارس سر موضوع شهریه با هم به توافق می‌رسند و به صورت قسطنی، چکی یا یک جا مبلغ را می‌پردازند. این موضوع مربوط به بعد از تعیین شهریه توسط ماست و هنوز چیزی تحت عنوان میزان شهریه سال ۱۴۰۲ تعیین نکرده‌ایم و موسسان اجازه اخذ شهریه با افزایش خودسرانه را ندارند».

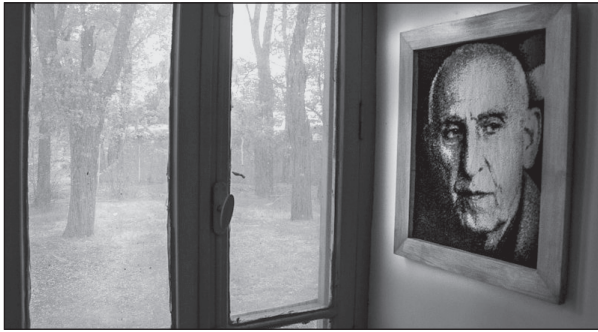
وی در مورد زمان قطعی اعلام شهریه مدارس غیردولتی نیز گفت: «عموما زودتر از آغاز ثبت‌نام‌های قطعی مدارس، شهریه را اعلام و ابلاغ می‌کنیم. برخی شاخص‌های رتبه‌بندی مدارس غیردولتی در تعیین شهریه می‌تواند اثر بگذارد. رتبه‌بندی مدارس غیردولتی امسال به صورت پایلوت انجام خواهد شد. رویکردهای تربیتی، فرهنگی و آموزشی از جمله مواردی است که در رتبه‌بندی مدارس نقش دارد. هر وقت رتبه‌بندی از حالت آزمایشی خارج شد، اسمش را رتبه‌بندی می‌گذاریم و فعلا طرح آزمایشی است».

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی در مورد افزایش شهریه سال تحصیلی جاری بیان کرد: «امسال افزایش شهریه درصدی نبود و عملکرد مدرسه در آن نقش داشت و گفته بودیم مدارس می‌توانند براساس شهریه‌ای که دارند تا ۳۸ درصد آن شهریه را برای امور فوق برنامه و مکمل لحاظ کنند که تازه این افزایش باید با تایید آموزش و پرورش منطقه انجام شود و اگر مدرسه‌ای فوق برنامه نداشته باشد عملا نمی‌تواند این شهریه افزوده را دریافت کند. هنوز معلوم نیست این ۳۸ درصد در سال تحصیلی ۱۴۰۲ به همین میزان ادامه داشته باشد یا خیر. متناسب با شهریه‌ای که اعلام می‌کنیم شهریه افزوده برای فوق برنامه را نیز اعلام خواهیم کرد».

وی در آخر تاکید کرد: «اگر خانواده‌ها در رابطه با موضوع پیش‌ثبت‌نام به مشکل برخورد کرده‌اند، حتما به ما اعلام کنند و ما نیز به موضوع ورود پیدا خواهیم کرد».

به مناسبت سالروز ملی شدن صنعت نفت

در رثای سیاستمدار تبعیدی احمدآباد

اسما پورزنگی آبادی

آخرین روز سال در تقویم ملی ما، یادآور یکی از مهم‌ترین و سرنوشت‌سازترین رویدادهای تاریخ معاصر ایران است. سالروز ملی شدن صنعت نفت در سال ۱۳۲۹ که به رهبری زنده‌یاد دکتر محمد مصدق رخ داد، نه فقط از این بابت که یادآوری شود چگونه دست و طمع انگلیسی‌ها از منابع نفتی ایران کوتاه شد را مورد اشاره قرار می‌دهم، بلکه، از این‌که فرصتی برای گرامی‌داشت مقام و منزلت دکتر محمد مصدق، این سیاستمدار فرزانه و تنهایی تاریخ معاصر کشور است، را مورد اعتنا قرار دادم و علاقه‌مندم در این روزهای پر از ابهام و دلهره و نگرانی از سرنوشت کشور، این شخصیت مهم، و آنچه که بود و خدماتی که به کشور کرد را مرور کنیم و از خردورزی و خردمندی، از میهن‌پرستی و آزادی‌خواهی و از ایران‌دوستی و مردم‌دوستی او پند بگیریم. در میان فرهنگ آشنا و شاعرزده معاصر ما ایرانیان که همیشه به شخصیت‌های تاریخی همچون دیو و پری! نگریسته‌ایم، چندان دور از انتظار نیست که دکتر مصدق را هم به این چوب برانیم هرچند که ایشان، همچنان، در میان طیف معدودی از نخبگان مورد ارجمند و احترام است، اما شوربختانه، در نظر بسیاری دیگر، ایشان مغضوب و مطرود است.

دکتر محمد مصدق، از خانواده قاجارها بود. پدرش، میرزا هدایت‌الله، وزیر دفتر شاهان قاجری، مردی بود اهل قلم نه شمشیر، و مادرش نجم‌السلطنه نتیجه فتحعلی‌شاه و دختر عموی ناصرالدین‌شاه و خواهرزن مظفرالدین‌شاه و خواهر شاهزاده عبدالحمین میرزا فرمانفرما بود. او در سال ۱۲۶۱ خورشیدی به دنیا آمد. از مشروطه‌چی‌های پرپای‌قرص بود البته در روزی که مجلس شورای ملی به توپ بسته شد، در راه عزیمت به بهارستان، صدای شلیک توپ و تفنگ را که شنید، به خانه بازگشت. او در دوران حکومت پهلوی اول، اغلب در تبعید و تنبیه به سر می‌برد و در دوران پهلوی دوم، زندان و کنج عزلت نصیب‌اش بود و بر همگان عیان است که در دوران کنونی، نه در کتب تاریخی آن‌چنان که باید و شاید،

دکتر محمد مصدق، از خانواده قاجارها

با همه این مصائب و بی‌مهری‌ها، در دهه ۲۰ با ظهور جبهه ملی و پیشنهاد دکتر فاطمی و پیگیری مصراغه دکتر مصدق، نفت ایران، بعد از دفاع جانانه ایشان و هیات همراهش، در دادگاه لاهه، از چنگ انگلیس رها و شرکت مربوطه خلع‌ید و ملی شد و ما آقای نفت خودمان شدیم تا جایی که قاضی انگلیسی در دادگاه، علیه بریتانیا رای داد و شگفت آنکه چرچیل سیاستمدار کارکشته انگلیسی را وادار به اعتراف کرد که ما فاتح جنگ جهانی بودیم و باد در غنغب داشتیم اما یک پیرمرد با یک خوندنویس از ایران آمد و علیه انگلیس در دادگاه لاهه اقامه دعوا کرد.

پس از این، جمال عبدالناصر رهبر مصر، به گفته خودش، دکتر مصدق را الگو قرار داد و کانال سوئز را برای مصر

معاون استاندار کرمان خبر داد؛

میوه شب عید از ۲۷ اسفند در کرمان توزیع می‌شود

گروه اقتصاد: سرپرست معاونت هماهنگی امور اقتصادی استانداری کرمان از برپایی غرفه‌های توزیع میوه تنظیم بازار ویژه شب عید از ۲۷ اسفند ماه خبر داد. امیر حسن‌زاده با تاکید بر تامین و توزیع میوه‌های مرغوب و باکیفیت در بازار گفت: «لازم است که شهرداری‌ها برای ارائه غرفه‌ها به صورت رایگان همکاری کنند و فرمانداران نیز ناظر و

ملی کرد. سفیر شوروی در ایران نیز اعتراف کرد که دولتش در برابر دکتر مصدق به زانو افتاد.

دکتر مصدق، در میان شعارهای دهان‌پرکن و چاپلوسی‌های لوث‌شده به جنگ انگلیس و غرب رفت و هیچ‌گاه از طرفدارانش نخواست تا به خیابان‌ها بریزند و شعار مرگ بر فلان و زنده‌باد بهمان سر بدهند بلکه او با منطق درست و عقلایی توانست حق کشورش را به شایستگی در مجامع بین‌المللی به کرسی بنشاند و مچ استعمار را بخواباند.

مصدق جز میهن‌پرستی و صداقتش هیچ بازوی تبلیغاتی دیگری نداشت، چنانچه وزیر مختار انگلیس در تشریح شخصیت وی به دولت متبوعش، دکتر مصدق را فردی پوپولیست معرفی می‌کند اما بر بیراهه نیست اگر بگوییم در ایشان هرچه بود، عوام‌فریبی و عوام‌زدگی دیده نمی‌شد.

علاوه بر شکست و سرشکستگی که دکتر مصدق برای بریتانیا به بار آورد، پیشوای نهضت ملی شدن نفت ایران، به همین حد اکتفا نکرد بلکه بقه استالین را هم گرفت و شیلات ایران را از انحصر روس‌ها خارج کرد و حق صید در دریای خزر را از روس‌ها گرفت.

شاید برای بسیاری از ما قابل هضم نباشد که او، به گواه همه شاهدان و متون تاریخی، هرگز از دولت حقوق نگرفت، خرج و مخارج هیات نمایندگانی که به دادگاه لاهه رفتند را از جیب پرداخت، در انتخاب مسئولان کشور، برایش تخصص و میهن‌دوستی اهمیت داشت و همین است که کسانی از دکتر غلامحسین صدیقی وزیر کشور - که بعدها پدر علم جامعه‌شناسی ایران نام گرفت - تا دکتر فاطمی شهید بزرگ راه آزادی بر مصدر امور بودند.

۲۸ ماه نخست‌وزیری دکتر مصدق طلیعه‌ای است بس درخشان در جهان سیاسی ما ایرانیان که با کودتای مرداد ۱۳۳۲ آن‌را ناکام گذاشتند. پس از کودتا، این سیاستمدار میهن‌پرست در حصر و تبعید و تنهایی ماند تا اینکه در پاییز سال ۱۳۴۵ کسانی که در تبعیدگاهش در احمدآباد به او سر می‌زدند، متوجه ورمی روی گونه چپش شدند. نتیجه آزمایشات تلخ بود. او سرطان داشت. شاه اجازه داد تا پزشکان خارجی بیایند و در همان حصر، معالجه‌اش کنند. خشمگین شد و گفت: «تفرین خدا به هرکسی که می‌خواهد معادل هزینه‌های زندگی چند خانواده فقیر را صرف آوردن دکتر خارجی برای من کند».

بیماری، غذا خوردن را برایش سخت کرد، جراحی‌اش کردند. پس از مدتی، خونریزی داخلی قدیمی‌اش عود کرد و سرانجام کمی پیش از ساعت هفت صبح روز ۱۴ اسفند سال ۱۳۴۵ درگذشت. راهش پر رهرو و یادش گرمی.

برای هر دستگاه ارسال شده است».

حسن‌زاده ادامه داد: «هدف این طرح استفاده درست از یارانه برای دریافت کالاهای اساسی با قیمت یارانه‌ای است». وی خاطر نشان کرد: «خریداری کالاهای اساسی از طریق این سامانه اختیاری است و لازم است که اطلاع‌رسانی فروشگاه‌ها از طریق صنف صورت گیرد. سرپرست خانوارها نیز می‌توانند با نصب برنامه کاربردی (اپلیکیشن) «شما» اطلاعات خود را ثبت کرده و ۱۰ قلم کالای اساسی را با قیمت مناسب دریافت کنند».

یادداشت سردبیر

تلخ کامی رسانه‌ای در سالی که گذشت

محمد لطیف کار

اول کلام؛ آرزو می‌کنم سال آینده برای مردم و جامعه ایران سال خوب و مبارکی باشد. در سالی که حالا تنها چند روز به پایان آن باقی مانده، آن‌چنان زخمی بر پیکر جامعه وارد شد که بعید است به این زودی‌ها التیام یابد، سالی تلخ و یاس‌آور بود، به قول قدیمی‌ها امیدوارم برود و دیگر بر نگردد، و در عوض، عزم و اراده‌ای کارساز در جامعه نضج بگیرد تا بلکه مردم با روحیه‌ی بهتری زندگی کنند.

دوم؛ در این مجال اندک، قصد بهارانه‌نویسی ندارم و اوضاع نابسامان امروز را تحلیل هم نمی‌کنم. و اصلا در توان صاحب این قلم نیست تا بگوید، اصلی‌ترین مسئله کشور و راه حل آن چیست؟ پاسخ به این پرسش را که البته بسیار هم مهم است، به خبرنگاران و فعالان عرصه سیاست وا می‌گذارم.

سوم؛ چون در حوزه رسانه اندک تجربه‌ای دارم و در همه اوقات، به اقتضای کار رسانه‌ای، مدام به خواندن و نوشتن مشغولم، اجازه می‌خواهم در آستانه سال جدید، به قدر یک اشاره و بلکه به قدر وسع خودم در این زمینه هشدار بدهم.

معتقدم برای انجام هر حرکت اصلاحی در جامعه، ما بیش از هر چیز دیگر، به رسانه‌های آگاهی‌بخش و تاثیرگذار نیاز داریم. رسانه‌هایی که مدافع واقعی حقوق مردم، نهادهای مدنی و دولت باشند، این رسانه‌ها اگر دروغ‌گو نباشند و حرفه‌ای باشند، طبیعتا اعتماد مردم را هم جلب می‌کنند. در این صورت به مقتضای نیاز دنیای جدید می‌توان ادعا کرد ما به یک سرمایه اجتماعی بی‌بدیل دست یافته‌ایم، که با کمک آن‌ها، جامعه را به ساحل آرامش رساند.

از سوی دیگر، تجربه نا آرامی‌های اخیر نشان داد که در زمینه ظرفیت‌های رسانه‌های هنوز بیش از حد تصور، ناکارآمد هستیم. معلوم شد مرجعیت رسانه‌های داخل را به کلی از دست داده‌ایم و دیری است که آن را به خارج از مرزهای کشور واگذار کرده‌ایم.

مسئله این عقب‌ماندگی و شلختگی در حوزه رسانه، ناگهانی و یک‌شبه به وجود نیامده است. سال‌هاست که با روش‌های نادرست و سوء ظن‌های بیجا، رسانه‌ها را سرکوب کردیم و آن‌ها را از حمایت قوانین و مقررات محروم کردیم تا از جایگاه واقعی‌شان رانده شوند. منظورم از حمایت، یارانه دادن نیست، بلکه کاری کردیم تا رسانه‌ها از جایگاه واقعی و منزلت اجتماعی خود، فرو غلتند، تا جایی‌که امروز سرمایه‌گذاری در حوزه مطبوعات به نازل‌ترین سطح خود رسیده است، و این شیب ادامه دارد.

همچنین، در طول سال‌های گذشته برای ایجاد رسانه‌های مطلوب که همپای رسانه‌های بزرگ دنیا باشند، فرصت سوزی کردیم تا عاقبت به شرایط ناهنجار کنونی رسیدیم که بسیاری از مردم مخاطب رسانه‌های خارجی شده‌اند، و اعتمادی به داخل ندارند.

چهارم؛ در حالی که بسیاری از دانش‌آموختگان و فعالان کاربلد رسانه بیکار شده‌اند، می‌بینیم غیرحرفه‌ای‌ها در فضای مجازی و رسانه‌های کشور میدان‌داری می‌کنند و از راه فروش خبر و شایعه درآمدهای عجیبی هم دارند. حاصل این وضعیت، باعث بی‌اعتمادی مژمن به رسانه‌های داخلی شده، و این روند هنوز هم به سرعت در حال افزایش است. و به عکس، رسانه‌هایی که حرفه‌ای‌ترند و نسبت به منافع ملی دل‌سوزی بیشتری دارند، در معرض فروپاشی و انحلال‌اند.

پنجم؛ این ماجرا در مورد رسانه‌های محلی با شدت بیشتری جریان دارد، و سرمایه‌گذاری در این رشته مدت‌هاست که روند کاهشی دارد و بلکه منفی است. به طوری‌که عاقبت این وضعیت، می‌تواند منجر به زوال کامل نظام رسانه‌ای محلی بشود. حال آن‌که در دنیای امروز این نکته واضح است که مدیریت مطلوب جامعه در همه امور سیاسی، اقتصادی، امنیتی، اجتماعی و فرهنگی مقدور نیست، مگر این‌که به نهادهای رسانه‌ای شایسته و قدرتمندی مجهز باشد.

ششم؛ این هشدار از باب گفتن و توجه دادن بود؛ نمی‌دانم گوش شنوایی هم هست یا نه؟! و سال دیگر قرار است در این حوزه چه اتفاقی بیفتد؟